

Ce premier mai, reprenons le chemin de la lutte !

Le premier mai ne peut pas être pour nous un jour de fête, comme c'est présenté dans les médias par la bureaucratie syndicale et la classe dominante, en vidant ainsi la journée de son contenu subversif. Pour nous, travailleuses et travailleurs, avec ou sans emploi, avec ou sans papiers, il n'y a aucune raison de fêter notre exploitation dans des conditions chaque jour plus difficiles. Cette journée, c'est l'occasion de sortir dans la rue pour défendre nos droits, de meilleures conditions de vie, une société plus juste, sans guerres et sans misère.

Des responsables syndicaux organisent encore de petites manifestations et rassemblements dans certaines villes du pays, mais à Bruxelles, les syndicats ne manifestaient plus depuis des années, se contentant d'un rassemblement festif. Une manifestation n'avait lieu le 1er mai que grâce à l'initiative d'organisations de sans-papiers ou de la gauche radicale. Cette année pourtant, une centrale syndicale, la CGSP-ALR, reprend l'initiative. Il s'agit d'une manifestation unitaire de notre classe, au-delà des divisions syndicales, au-delà des divisions racistes entre travailleurs avec ou sans papiers : Tous ensemble pour revendiquer l'amélioration de nos conditions, de meilleures pensions, la réduction du temps de travail sans diminution de salaire, la régularisation de tous les sans-papiers, la fin du sexisme et du racisme, etc. Nous saluons cette initiative et nous nous y engageons. Elle a pu unir différents secteurs syndicaux et, contrairement aux négociateurs et bureaucrates syndicaux

qui collaborent avec le gouvernement et accompagnent l'austérité, elle décide de combattre celle-ci en descendant dans la rue.

En France, les cheminots se sont engagés dans une grève à long terme. Ils savent que les plans d'austérité ne pourront être contrés qu'après de longues grèves, des blocages de l'économie. Pour aller dans cette direction, en Belgique, nous pensons que nous ne devons rien attendre des hiérarchies syndicales qui, bien au contraire, collaborent activement à la « paix sociale », négocient au Groupe des Dix, tout en évitant d'organiser un plan de lutte contre ces mesures. Pire, ils accompagnent les licenciements, comme chez Caterpillar ou Carrefour, en respectant la Loi Renault, au lieu d'unir les différentes luttes, mêmes petites, pour défendre l'emploi contre les multinationales.

Si nous n'avons rien à attendre « d'en haut » ; nous pensons cependant que les différents secteurs syndicaux signataires de cet appel doivent s'unir. Pour développer un plan de lutte il faut redonner la parole à la base en organisant des assemblées, des rencontres, et y tirer les conclusions de nos luttes pour mieux organiser les prochaines. Car il est nécessaire de coordonner la résistance et la lutte contre les attaques patronales. Il s'agit de développer, même à petite échelle, un syndicalisme orienté vers la lutte, développant la solidarité entre travailleurs à l'intérieur et hors de nos frontières, visant à la politisation des travailleurs et tentant de réintroduire la démocratie ouvrière au sein des structures syndicales.

Nous pensons aussi que la solidarité internationale des travailleurs est fondamentale et qu'il est important de soutenir les travailleurs français en lutte contre le gouvernement Macron, qui impose les mêmes mesures d'austérité que le gouvernement Michel. Un prochain pas pourrait être une action commune de solidarité, en commençant ainsi à organiser la solidarité et la lutte à l'échelle européenne.

En tant que parti politique, la Ligue Communiste des Travailleurs pense qu'il faut développer une ligne politique révolutionnaire dans le syndicat. Mais notre action va au-delà de l'action syndicale, aussi combative soit-elle. En effet, il faut dire clairement que la lutte quotidienne contre les conditions que le système capitaliste nous impose ne se terminera que si notre classe construit une société plus juste, débarrassée du capitalisme. Une société où notre classe, celle qui produit l'ensemble des richesses, s'approprie les moyens de production pour répondre aux besoins de la majorité, et en tenant compte de la nature limitée des ressources naturelles. Ce n'est pas une utopie mais bien une nécessité, car le système capitaliste conduit chaque jour l'humanité vers plus d'exploitation, de guerres et de destruction de la planète.

Pour cela, nous devons nous organiser, dans chaque lutte, construire nos propres organisations et unifier nos luttes pour finalement être assez fort pour créer notre propre Etat, un Etat au service de notre classe, un Etat au service de la construction du socialisme.

Pour un Premier Mai de combat

Le 1er Mai 2018 - 12h30 Place Poelart (Palais de Justice) Bruxelles

Ligue Communiste des Travailleurs

Section belge de la Ligue Internationale des Travailleurs - Quatrième Internationale (LIT-QI)

www.lct-cwb.be - lct.cwb@gmail.com - www.facebook.com/LigueCommunisteDesTravailleurs

Intéressé par nos publications ? Envoie-nous un mail pour t'inscrire à notre newsletter !

Ne jetez pas ce tract sur la voie publique, passez-le plutôt à un camarade. - Ed. resp. : J. Talpe, rue de l'Elan, 73 - 1170 Bxl

Deze één Mei: de strijd hervatten!

Één Mei mag voor ons geen feestdag zijn, zoals het door de media, de vakbonds bureaucratie en de heersende klasse wordt voorgesteld om de subversieve inhoud van die dag te verduisteren. Voor ons, werksters en werkers, met of zonder job, met of zonder papieren, is er geen reden voor het vieren van onze uitbuiting onder steeds hardere omstandigheden. Deze dag is een gelegenheid om op straat te komen ter verdediging van onze rechten, betere leefomstandigheden, een rechtvaardiger samenleving, zonder oorlog en zonder ellende.

Daar waar in andere steden van het land nog kleine betogingen en bijeenkomsten worden georganiseerd door vakbondslieden, betogen de vakbonden in Brussel al jaren niet meer. Ze stellen zich tevreden zijn met een feestelijke happening. Op één Mei vond telkens alleen een betoging plaats dank zij het initiatief van organisaties van de mensen zonder papieren of van radicaal links. Dit jaar echter herneemt een vakbondscentrale, ACOD-LRB, het initiatief, met een eenheidsbetoging van onze klasse, over de verschillende vakbondsafdelingen heen, die de racistische scheidslijnen tussen arbeiders met en zonder papieren weevegt: allen samen voor de verbetering van onze toestand, betere pensioenen, de vermindering van de werktijd zonder loonvermindering, de regularisatie van alle mensen zonder papieren, het einde van seksisme en racisme, enz. We verwelkomen dit initiatief, dat verschillende vakbondssectoren heeft kunnen verenigen, en dat besluit – in tegenstelling tot de makelaars en bureaucraten van de vakbonden die met de regering

samenwerken en de bezuinigingen begeleiden – die bezuinigingen te bestrijden door ertegen de straat op te gaan. En we zetten ons ervoor in.

In Frankrijk hebben spoorwegarbeiders een langdurige staking ingezet. Ze weten dat de bezuinigingsplannen alleen kunnen worden tegengegaan na lange stakingen, blokkades van de economie. Om in deze richting te gaan, denken we dat we in België niets van de vakbondshierarchieën mogen verwachten, die integendeel actief meewerken aan de “sociale vrede” en onderhandelen in de Groep van 10, terwijl ze vermijden een plan te organiseren om deze bezuinigingsplannen te bestrijden. Erger nog, ze begeleiden de afdankingen, zoals bij Caterpillar of Carrefour, met inachtneming van de Wet Renault, in plaats van de verschillende, zelfs kleine, strijdinitiatieven te verenigen om de jobs te verdedigen tegen de multinationals.

Ook al hebben we niets te verwachten “van bovenaf”, toch denken we dat de verschillende vakbondssectoren die deze oproep hebben ondertekend zich moeten verenigen. Om een strijdplan te ontwikkelen moeten we opnieuw het woord geven aan de basis, door vergaderingen, samenkomsten te organiseren en daar conclusies te trekken uit onze strijd om beter de volgende te organiseren, want het is nodig het verzet en de strijd tegen de aanvallen van de bazen te coördineren. Het is een kwestie van ontwikkeling, zelfs op kleine schaal, van een op strijd gerichte vakbeweging, die de solidariteit tussen arbeiders ontwikkelt, binnen en buiten onze grenzen, gericht op de politisering van de arbeiders, en die probeert om binnen de vakbondstructuren de werkersdemocratie opnieuw in te voeren.

Wij zijn ook van mening dat de internationale solidariteit van de werkers fundamenteel is en dat het belangrijk is om de Franse arbeiders te ondersteunen in de strijd tegen de Macron-regering, die dezelfde bezuinigingsmaatregelen oplegt als de regering van Michel. Een volgende stap zou een gezamenlijke actie van solidariteit kunnen zijn, een begin van de organisatie van de solidariteit en de strijd op Europese schaal.

Als politieke partij gelooft de Communistische Werkersbond dat een revolutionaire politieke lijn moet worden ontwikkeld in de vakbond. Maar onze actie gaat verder dan de vakbondsactie, hoe strijdlustig deze ook zij. Inderdaad, het moet duidelijk worden gemaakt dat de dagelijkse strijd tegen de levensomstandigheden die het kapitalistische systeem ons oplegt alleen zal eindigen als onze klasse een rechtvaardiger samenleving opbouwt, vrij van kapitalisme. Een samenleving waar onze klasse, de klasse die alle rijkdom produceert, zich de productiemiddelen toe-eigent om aan de behoeften van de meerderheid te voldoen, rekening houdend met de beperkte natuurlijke hulpbronnen. Dit is geen utopie, maar een noodzaak, want het kapitalistische systeem voert de mensheid dag na dag naar meer uitbuiting, oorlogen en vernietiging van de planeet.

Daartoe moeten we ons organiseren, in elke strijd onze eigen organisaties uitbouwen en onze strijd verenigen om uiteindelijk sterk genoeg te zijn om onze eigen Staat te creëren, een Staat ten dienste van onze klasse, een Staat ten dienste van de opbouw van het socialisme.

**Voor een strijdbare 1Mei-betoging
1 mei 2018 - 12:30 uur Poelartplein (Justitiepaleis) - Brussel**

Communistische Werkersbond

Belgische afdeling van de Internationale Werkersbond - 4e Internationale (IWB-4e Int)

www.lct-cwb.be - lct.cwb@gmail.com - www.facebook.com/LigueCommunisteDesTravailleurs

Geïnteresseerd in onze publicaties? Stuur ons een mail, voor inschrijving in onze Newsletter (in het Frans).

Werp dit niet op de openbare weg, geef het liever door aan een kameraad. Ver.Uitg.: J. Talpe, Elandstr. 73 - 1170 Brussel